

© Ventil 23 (2017) 1. Tiskano v Sloveniji.
Vse pravice pridržane.
© Ventil 23 (2017) 1. Printed in Slovenia.
All rights reserved.

Impresum

Internet:
<http://www.revija-ventil.si>

e-mail:
ventil@fs.uni-lj.si

ISSN 1318-7279
UDK 62-82 + 62-85 + 62-31/-33 + 681.523 (497.12)

VENTIL – revija za fluidno tehniko, avtomatizacijo
in mehatroniko
– Journal for Fluid Power, Automation
and Mechatronics

Letnik	23	Volume
Letnica	2017	Year
Številka	1	Number

Revija je skupno glasilo Slovenskega društva za fluidno
tehniko in Fluidne tehnike pri Združenju kovinske
industrije Gospodarske zbornice Slovenije. Izhaja
šestkrat letno.

Ustanovitelj:
SDFT in GZS – ZKI-FT

Izdajatelj:
Univerza v Ljubljani, Fakulteta za strojništvo

Glavni in odgovorni urednik:
prof. dr. Janez TUŠEK

Pomočnik urednika:
mag. Anton STUŠEK

Tehnični urednik:
Roman PUTRIH

Znanstveno-strokovni svet:
prof. dr. Maja ATANASIJEVIČ-KUNC, FE Ljubljana
izr. prof. dr. Ivan BAJSIČ, FS Ljubljana
doc. dr. Andrej BOMBAČ, FS Ljubljana
prof. dr. Peter BUTALA, FS Ljubljana
prof. dr. Alexander CZINKI, Fachhochschule
Aschaffenburg, ZR Nemčija
doc. dr. Edvard DETIČEK, FS Maribor
prof. dr. Janez DIACI, FS Ljubljana
prof. dr. Jože DUHOVNIK, TU Dunaj, Avstrija
prof. dr. Niko HERAKOVIČ, FS Ljubljana
mag. Franc JEROMEN, GZS – ZKI-FT, je upokojen
prof. dr. Roman KAMNIK, FE Ljubljana
prof. dr. Peter KOPACEK, TU Dunaj, Avstrija
mag. Milan KOPAC, POCLAIN HYDRAULICS, Žiri
izr. prof. dr. Darko LOVREC, FS Maribor
izr. prof. dr. Santiago T. PUENTE MENDOZA, University
of Alicante, Španija
doc. dr. Franc MAJDIČ, FS Ljubljana
prof. dr. Hubertus MURRENHOF, RWTH Aachen,
ZR Nemčija
prof. dr. Gajko NIKOLIČ, Univerza v Zagrebu, Hrvaška
izr. prof. dr. Dragica NOE, FS Ljubljana
dr. Jože PEZDIRNIK, FS Ljubljana
Martin PIVK, univ. dipl. inž., Sola za strojništvo, Škofja Loka
prof. dr. Alojz SLUGA, FS Ljubljana
Janez ŠKRLEC, inž., Razvojno raziskovalna dejavnost,
Zg. Poljskava
prof. dr. Brane ŠIROK, FS Ljubljana
prof. dr. Željko SITUM, Fakultet strojarstva
i brodogradnje Zagreb, Hrvaška
prof. dr. Janez TUŠEK, FS Ljubljana
prof. dr. Hironao YAMADA, Gifu University, Japonska

Oblikovanje naslovnice:
Miloš NAROBÉ

Oblikovanje oglasov:
Narobe Studio, d. o. o., Ljubljana

Lektoriranje:
Marjeta HUMAR, prof., Andrea POTOČNIK

Računalniška obdelava in grafična priprava za tisk:
Birografika BORI, d. o. o., Ljubljana

Tisk:
PRESENT, d. o. o., Ljubljana

Marketing in distribucija:
Roman PUTRIH

Naslov izdajatelja in uredništva:
UL, Fakulteta za strojništvo – Uredništvo revije VENTIL
Aškerčeva 6, POB 394, 1000 Ljubljana
Telefon: + (0) 1 4771-704,
faks: + (0) 1 4771-772 in + (0) 1 2518-567

Naklada:
1 500 izvodov

Cena:
4,00 EUR – letna naročnina 24,00 EUR

Revijo sofinancira Javna agencija za raziskovalno
dejavnost Republike Slovenije (ARRS)

Revija Ventil je indeksirana v podatkovni bazi INSPEC.

Na podlagi 25. člena Zakona o davku na dodano
vrednost spada revija med izdelke, za katere se plačuje
9,5-odstotni davek na dodano vrednost.

Ali danes sploh še znamo normalno živeti drug z drugim?

Revija Ventil je skoraj edina revija na tehniškem področju pri nas, ki v svojih člankih poleg same tehnike poroča tudi o gospodarstvu, ekonomiji, izobraževanju in na sploh o družbenem vedenju pri nas.

Ocenjujem, da je prav tako.

Celo več, znano je, da smo tehniki, inženirji in naravoslovci preveč zaverovani v svoje delo in da nam dogajanje v okolju, v katerem živimo, ne pomeni veliko. Prav zato smo od raznih družboslovcev in politikantov pogosto »izigrani«.

Podobno velja za odnose med ljudmi, ne glede na to, ali je to v družinskem krogu ali v okolju, v katerem živimo, ali

na delovnem mestu. Številni sociologi, psihologi, komunikologi, pravniki, družinski terapevti in številni družboslovci so prepričani, da to področje ni za nas.

Zdaj se pogosto srečamo z raznimi slabimi poročili o medsebojnih odnosih na delovnih mestih, med otroki v šoli, v družini in drugje. Pogosto slišimo, da je vse preveč nasilnih odnosov, preprirov, da je veliko spolnih nadlegovanj, da so pogosti sovražni govor, trpinčenje na delovnem mestu in podobno.

Iznašli oziroma prisvojili smo celo novo besedo mobing, ki govori predvsem o trpinčenju na delovnem mestu.

Na podlagi vseh opisanih »nenormalnih« odnosov med nami so že v preteklosti nastali razni etični kodeksi, v katerih so opredeljeni minimalni etični standardi za odnose med različnimi statusi ljudi. Kodeks predvsem govori, naj se vsak med zaposlenimi in v vsakem okolju prizadeval za prijazne odnose v družbi, napredek in blaginjo celotne družbene skupnosti.

Kot kaže, etični kodeksi niso bili dovolj. Na nekaterih univerzah in celo v podjetjih so sprejeli pravilnike o zagotavljanju varovanja dostojanstva zaposlenih delavcev.

Poleg tega številni zakoni na ravni države RS v številnih členih vsebujejo vse, kar je zapisano v etičnem kodeksu in v pravilniku o zagotavljanju dostojanstva zaposlenih. Zakon o delovnih razmerjih in Zakon o varnosti in zdravju pri delu določata, da mora vsak delodajalec sprejeti ustrezne ukrepe za zaščito delavcev pred spolnim in drugim nadlegovanjem ali pred trpinčenjem na delovnem mestu in o ukrepih pisno obvestiti delavce.

Imamo zakon o preprečevanju nasilja v družini in celo resolucijo o nacionalnem programu o preprečevanju nasilja v družini. Prav tako je zakonsko prepovedano uporabiti silo nad otroki.

In še bi lahko naštevali v tej smeri.

Ali je vse to res potrebno? Ali se s takšnimi pravilniki res spremeni nprav človeka. Ali ni vse to, kar govorijo etični kodeksi in drugi pravilniki, stvar vzgoje doma in v šoli? Ali ni naravno, da se ljudje brez naštetih resolucij, zakonov, kodeksov in pravilnikov ravnamo in vedemo, kot je prav?

Po drugi strani pa, ali je zdaj res tako nenormalno, če mama udari svojega neposlušnega otroka po prstih ali po riti, ali je res tako hudo, če se dva otroka stepeta v šoli ali kje drugje, če sodelavec reče svoji sodelavki, kako dobro je videti ali da ima lepe noge?

Prav gotovo so se vsi prej naštetih dogodki med ljudmi dogajali, od kar obstaja človeštvo. Zdaj pa želimo nekatere »naravne« zakone v celoti spremeniti.

Popolnoma pravilno je, da se borimo proti nasilju povsod, doma, na delovnem mestu, v družini in drugje.

Toda, z vsemi temi pravilniki, kodeksi in zakoni izgublamo pristne človeške odnose, izgublamo občutek, da smo ljudje z vsemi svojimi dobrimi in slabimi lastnostmi. V zgodovini je bilo vedno v vsaki družbi dobro in slabo. Podobno, kot je zdaj.

Z vsemi zakonodajami, ki obravnavajo medsebojne odnose, postajamo vedno bolj hladni, odtujeni, neosebni, če ne celo roboti.

Razumem, da se želi z zapovedmi zaščititi šibkega, da se želi odpraviti krivice. Ampak, ali niso krivice del narave? Pomembno je, da ljudi in že otroke naučimo krivice razumeti, proti njim se boriti in jih tudi prenašati. In pogosto je tistim, ki so sposobni krivice prenesti, se od njih česa naučiti, življenje bolj naklonjeno kot tistim, ki se stalno pritožujejo. Celo več, za vse, ki so šli skozi najrazličnejše krivice in so jih znali prenesti, je velika verjetnost, da jih sami drugim ne bodo povzročili.

Ali je res potrebna vsa ta papirologija? Še malo, pa bo kdo predlagal, naj se na delovnem mestu, v šoli in v splošnem življenju upošteva deset božjih zapovedi, ki veljajo že več tisoč let. Če izpustimo prvo, lahko skoraj vseh deset najdemo v etičnem kodeksu in v zakonu o varovanju dostojanstva zaposlenih.

Janez Tušek